

Unga män är också människor

Sitter som så många andra med dubbla känslor – ja flerdubbla – på grund av det som rapporterats från ungdomsfestivalerna i Stockholm de två senaste åren om hur unga flickor utsätts för sexuella övergrepp och trakasserier. Det mest upprörande är att unga flickors situation uppmärksammas först när en kränkning av dem blir en kränkning av den svenske mannen, dvs en kränkning av hans egendom eller företrädesrätt. Mängder av kvinnor har nu på sociala medier berättat om upplevelser av trakasserier i snart när varje mänskligt sammanhang utan att det vare sig av dem själva eller omgivningen betraktats som något för rättsapparaten.

För då heter det ju att "lite får man tåla och har man ingen humor". Men så kommer en polismans utsaga om att det är afghanska ensamkommande ungdomar som står för trakasserierna och då blir det fart på alla tänkbara media och i riksdagen. Ingen kollar hur det i praktiken ser ut med anmälningarna förrän efter några dagar. Ja, av 16 identifierade gärningsmän är fyra från Afghanistan. Mycket nog, men ändå inte en majoritet. Ljuger då polismannen? Nej. Säkert inte, han har troligen just mött dessa fyra och det har färgat hans bild. Ja, så har vi hela vänsterns förnekelse, inte finns det någon särskild problematik med män från Mellanöstern, Afghanistan eller Nordafrika. Alla påståenden om en sådan problematik karaktäriseras som rasism, alla män är lika oberoende av kulturell bakgrund. Hederskultur finns inte. Det liknar förnekelsen och nonchalansen mot de kvinnoaktiva från några Stockholmsförorter som tog upp problematiken med minskad rörelsefrihet för kvinnor på grund av lokala fundamentalistiska företrädare.

Varför inte göra precis tvärtom. Ta frågan på allvar. Afghanistan är näst Jemen det mest kvinnofientliga landet i världen och nu kommer många unga män därifrån. Unga män som ofta under en tid levt på gatan eller närmast som slavarbetare

bland annat i Iran. Vi talar om länder med olika former av klan- och hederskulturer där flickor gifts bort tidigt i några fall och där kvinnlig könsstympning gäller i andra fall. Kvinnan är inte myndig och har inte rätt att röra sig utomhus utan manlig eskort. Varför skulle inte det medföra problem när man kommer hit? Givetvis tacklar de flesta kulturkollisionen på ett bra sätt, inte minst för att man är på flykt från auktoritära våldsamma samhällssystem. Men problemen finns, det vet vi, inte minst inom socialtjänsten. Att se problem, ta till sig dem och göra något åt dem är motsatsen till att diskriminera.

Vi ska inte överlåta vare sig problemformulering eller lösningar till dem som lägger fokus på etnicitet. Tvärtom ska vi fundera mer på hur vi ska ge dessa ofta unga män en chans till ett bra liv. Problematiken är nog minst när det gäller de ensamkommande ungdomarna, de är väl omhändertagna. Men hur ser det ut för de unga männen som precis lämnat tonåren? Undervisning i svensk lagstiftning och jämställdhet är det som oftast föreslås men hur effektivt är egentligen teoretisk undervisning? Nej, vi måste bjuda in dem till våra hem, ge dem en reell upplevelse av hur vi ser på man och kvinna. Vi måste sluta lägga dem för sig själva i flerbäddssalar på flyktingförläggningar långt från det svenska samhället och i praktiken hänvisade till kamratuppfostran. Regeringen måste möjliggöra att vi tar emot dem i våra hem, hyr ut rum till dem. Och framför allt måste integration, svenskundervisning, praktik och jobb påbörjas mycket tidigare.

Unga män i grupp kan vara en fara i de flesta kulturer, inte minst i den nordiska spritdränkta kulturen. Unga män, en och en, är unga människor med behov av värme och stöd. Låt oss ge dem det istället för att isolera dem! Ta kontakt med närmaste boende och erbjud att några kan komma hem och äta middag hos dig. Så enkelt är det egentligen.

Själv har jag nu på morgonen bakat kärleksmuffins och lämnat till kyrkan som ska ha ungdomsfest för ortens ungdomar

tillsammans med ungdomarna från det närbelägna boendet för ensamkommande barn. Därefter ett ärende in till centralorten och på bussen tillbaka kliver ungdomarna på för att åka till festen. Jag talar om att jag bakat åt dem och möts av idel leenden och att det är så mysigt att komma till oss och jag säger att nästa gång måste ni komma hem till mig. Så nu måste jag stå för det!

Carin Flemström

Utvecklingen av antalet polisanmälda ofredanden 2005-2014.

2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014

Ofredande 32 171 34 599 39 314 43 547 46 900 47 891 50 656 55 916 54 872 57 529

Sexuellt ofred. 4 802 5 114 5 161 6 065 6 541 6 892 6 734 6 430 7 614 8 697

(ej blottning)

Det ska noteras att statistik avseende 2014 visar att cirka 5 procent av polisanmälningarna

om ofredande avser flickor under 18 år. När det gäller sexuella ofredanden är motsvarande

siffra hela 43 procent, varav flertalet är under 15 år.

Stiftelsen Tryggare Sverige står för ovanstående siffror. De räknar också ut att det skulle behöva nyanställas 500 poliser för att alla ofredanden ska utredas. Mao ligger det i systemet i dag att de inte ska utredas.

Man anser att ökningen är en reell ökning och beror inte på större anmälningsbenägenhet. Vi kan m a o konstatera att unga flickor är utsatta i närmast dubbel bemärkelse under de senaste 10 åren.

Min slutsats – kvinnokampen måste sättas högre på dagordningen igen .